

og mig; han har gjort det idag endnu stærkere end forrige Gang, og derved er der kommet Noget ind, som gjør det umuligt for mig at tage Ordet uden noget at komme ind paa samme Bane. Nu er det imidlertid forhaabentlig sidste Gang, at denne Sag foreligger i en saadan Skikkelse, at den kan give Anledning til saadan Strid, og da jeg fra tidligere Tid veed, at man siger, at den, som tier, har Intet at svare, uden at der tages Hensyn til, hvor ofte man bøier sig for en Forsamlings Træthed, maa jeg dog maaskee gjøre et Par Bemærkninger. Jeg tør maaskee forudsikke den Appæl til mine Colleger i Udvalget, om ikke de, som i Realiteten have været mine Modstandere paa saare mange Punkter under denne Sags Drøftelse, efter nu at have hørt mine Forhandlinger med Ministeren og med dem selv blive fremstillede paa den Maade, hvorpaa det idag er skeet, have faaet det Indtryk, at den er høist ubillig (Stemmer: Jo), og om jeg har Ret i, at, medens vi have været i høi Grad uenige baade i vor Opfattelse af, hvad der er skeet, og i vor Opfattelse af, hvad der ikke er skeet, have de ikke seet min Optræden i noget som helst Lys, som kunde svare til det, hvori den idag er bragt af det ærede Medlem for Helsingør (Stemmer: Jo). Den Slags Appæller er det altid meget ubehageligt at skulle udstæde, men man kan blive nødsaget dertil, naar den personlige Debat udarter saa langt, at endog den Grændse overtrædes, som altid pleier at være hellig, naar der er Tale om Mænd af Værd, den nemlig, hvor intet andet Bidne kan paakaldes end Vedkommendes Sandhed og Værd. Det vilde nemlig blive overordentlig vanskeligt, mine Herrer, at føre en hvilken som helst Forhandling, naar private — eller lad mig ikke kalde dem private, da de have haft et offentligt Diemed — men fortrolige og mundtlige Samtaler kunne behandles paa den Maade, som skeet er idag af det ærede Medlem for Helsingør. Der er Noget i det, som kom frem fra det ærede Medlem, som jeg ikke tør optage og ikke tør fortsætte, fordi jeg har Følelsen af, at jeg da ikke vilde kunne bevare den Selvbeherfelse, som er en Nødvendighed for at iagttage de gode parlamentariske Former, og jeg skal derfor kun med en Protest trække

mig tilbage fra denne Deel af det ærede Medlems Foredrag, for kun at holde mig til Noget, hvor jeg har Bidner paa min Side og derfor er sikker paa ikke at kunne blive modsagt, idet jeg indregistrerer for Fremtidens Skyld min personlige Erklæring, at aldrig skal Noget faae mig til fremtidigt at føre nogensomhelst personlig Forhandling med det ærede Medlem for Helsingør uden i Bidners Overværelse. Hvad jeg nemlig i saa Henseende har at beråbe mig paa, er Udvalgets øvrige Medlemmers Kundskab om, at den Fremstilling, som det ærede Medlem for Helsingør gav af de Forhandlinger, som ere førte mellem ham og mig, ganske stemmer med den, Udvalgets Medlemmer have modtaget af min Mund. Det førte Protocolreferat, som idag er trykt og lagt for Dem, er kun et Uddrag af, hvad der mundtlig er gengivet for Udvalgets Medlemmer; thi i Udvalg føre vi jo ingen stenografisk Redtegning over vore Forhandlinger, men vi søge at samle det Væsentligste af dem i korte Extracter, der nedskrives i nogle faa Minuter. Ærede Medlemmer vilde imidlertid vide, at der idag er fremkommet Antydninger, som om Sandheden dog ikke ganske stemmer med, hvad jeg har bragt til Dem fra den daværende Minister. Egeledes maa jeg bringe i det ærede Things Grindring, at den Correspondance, som idag foreligger trykt, have vi ikke villet ueløstige det ærede Thing med. Det er det ærede Medlem for Helsingør, der har forlangt den, og han har forlangt den under Paaberaabelse af, at ellers maatte han betragte den Fremstilling, der af Ordføreren var givet af denne Forhandling, som ucorrect og ufuldstændig. Efterat der da havde været nogen Tvivl i Udvalget om, hvorledes vi rettest skulde komme over dette Forlangende af det ærede Medlem, besluttede vi os til det, der maatte være fuldstændigst retfærdiggjørende ligesom overfor ham, hvis der var skeet ham nogen Uret, nemlig at aftrykke den hele Correspondance, forsaavidt den fandtes. De to Breve, som det ærede Medlem oplæste, vare, som Enhver kunde høre, fuldstændig irrelevante. De indeholdt ikke det Allermindste, som var af Betydning for Sagen; det var ligefremme, formelle Forespørgsler og Besvarelser deraf, som ingen Oplysning give i den foreliggende Sag.